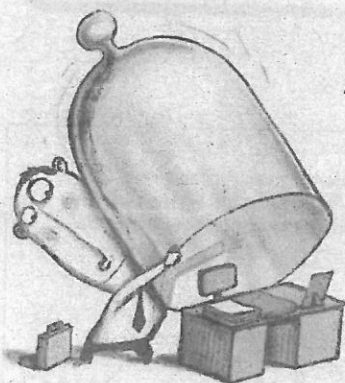

De schuif is uit. Ladeloos is in. Vergeet de lessenaar met opklapblad. Dingen opbergen in je bureau is démodé. Iets uit de lagere school. Rekenschriften links, taalboeken rechts, pennendoos in het midden. Of nog erger, een stempelmolentje in de bovenste lade, samen met de Tipp-Ex, de paperclip-magneet en een stinksponsje om niet aan postzegels te hoeven likken. Wie het kent is van de belegen soort, een oude taart.

Nieuwe kantoren hebben clean desks, strakke benches met niks. Een kabelgoot, dat is alles. En als je ergens werkt waar men méé is met de tijd, heb je helemaal geen bureau. Dan ga je gewoon zitten waar plaats is, op je flexplek. Het is een teken van moderniteit. Het is een bewijs van veerkracht in het koppetje. Bovendien krijgt het kantoor er een frisse aanblik van. Slonzigheid leidt de aandacht af van de essentie. Leeg en kaal is goed voor de focus. Je wordt er vanzelf productief van.

KLAAS VERPLANCHE

**"Wee de onverlaat
die durft zweren bij
de clean desks van
het moderne kantoor."**

Maar dat is zonder Karen gerekend. Karen vertrekt thuis een kwartier vroeger om als allereerste op kantoor te zijn. Karen wil namelijk niet onder de airco zitten. Zij heeft het namelijk in haar schouders en van kou krijgt ze het nog meer in haar schouders. Ken je het type? Zo'n type is Karen. Zo'n type dat mét oogcontact harder begint te lopen op een terras om rap het tafeltje in te pikken waarvan jullie allebei weten dat jij het als eerste had gezien. Zo'n type dat ook in een overvolle trein altijd bij het raam zit met haar boekentas op de zetel.

Enfin, niemand heeft op kantoor een vaste plaats, behalve Karen. Ze zit helemaal achteraan met haar rug tegen de muur. Zo kan ze de hele dag naar Yunomi surfen. Karen is immers redactrice bij Yunomi. Ze schrijft berichten over cake, thrillers en assertiviteit. Op die manier is Karen een inspiratiebron voor duizenden Yunomi's. Bij Yunomi weet niemand dat Karen in het écht zo sympathiek niet is. De scène die ze maakte toen iemand op haar plaats ging zitten, is legendarisch. Ze sloeg Erik bijna de kop in toen ze hem op háár plaats aantrof. De woede was ver, ver voorbij de cake, de thrillers en de assertiviteit op Yunomi. De flexplek bleek ineens gewoon een geval van inbeelding.

Sindsdien heeft Karen haar territorium gemarkeerd. Waar bevers naast hun anus een muskusklier hebben, heeft Karen een fotokader. Karen heeft het lijstje op haar bureau geplant gelijk een vlag op de maan. Voortaan hoeft niemand nog te twifelen waar Karen zit, daar waar niemand anders zit en daar waar het fotokader staat. In het lijstje zit overigens een communiefoto van haar petekind, een mormelmeisje met een handtas van Eastpak en twee melktanden te weinig. De gefotoshopte sepiá kan de boosaardigheid van het kind niet verbergen. Ambertje heeft dezelfde gevaarlijke oogopslag als Karen. Wat maakt dat niemand aan het bureau durft gaan zitten, zelfs niet als tante Karen een dag vrij heeft. Dat de flexplek officieel nog steeds in voege is, maakt geen verschil. Wee de onverlaat die durft zweren bij de clean desks van het moderne kantoor. Laat dat van de lade maar gewoon zo. Anders schuift Karen misschien weer uit. Met haar vuist. •